

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Blau

de **Ferran Joanmiquel**

Direcció: **Jordi Prat i Coll**

Amb: **Manel Barceló, Francesc Ferrer, Berta Giraut i Pau Gómez**

Una producció de la Sala Beckett

del 8/04/15 al 10/05/15

VII Premi de Teatre Joaquim M. Bartrina de Reus (2009)

Fitxa artística:

Del 8/04/15 al 10/05/15

Blau

Autor: Ferran Joanmiquel

Direcció: Jordi Prat i Coll

Repartiment:

Jofre: Manel Barceló

Roger: Francesc Ferrer

Ester: Berta Giraut

B: Pau Gómez

Escenografia: Ricard Prat i Coll

Vestuari: Míriam Compte

Il·luminació: David Bofarull

So: Lucas Ariel Vallejo

Ajudant de direcció: Ester Villamor

Cor de nenes: Lucía Baduell, Vera Bertalmío i Sofia Szpunberg

Durada: 65 minuts

Dates i horaris: del 8 d'abril al 10 de maig. De dimecres a dissabte a les 21.30h i diumenge a les 18.30h.

Compra d'entrades a www.salabeckett.cat

Una producció de la Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

Sinopsi:

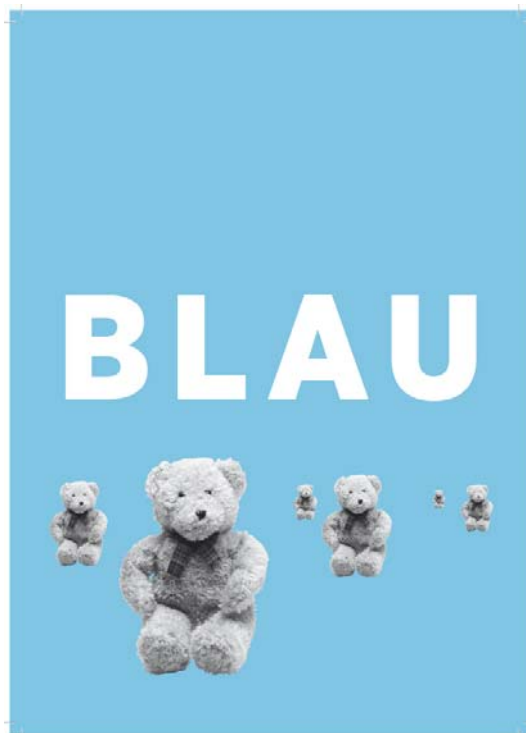
A *Blau*, en plena nit de cap d'any, el mecànic d'un vaixell carregat de joguines, que acaba de naufragar enmig de l'oceà, dialoga per ràdio amb la noia de la unitat de salvament.

El pilot de l'helicòpter que ha de rescatar-lo travessa el cel cap a un destí incert...

Un diàleg a tres bandes on s'entrellacen pors, desigs, traumes i fòbies fins a un punt de no retorn, allà on els límits de la realitat es difuminen i es perden en un espai indòmit, inabastable.

Ferran Joanmiquel, l'autor que la Sala Beckett presenta aquest any, ens proposa amb *Blau* un viatge emocional pels laberints de la inconsciència, per l'oceà de la infantesa perduda.

L'obra va rebre el VII Premi de Teatre Joaquim M. Bartrina de Reus (2009).

Presentació:

Blau té molt d'inconscient, en el seu contingut i en el seu origen. Una vegada li vaig sentir dir a algú que els primers textos d'un autor "estan sucats directament al cor", en el sentit que són molt genuïns, molt autèntics. I això és el que em ve al cap si penso en el *Blau*. Perquè el vaig escriure sense por (és a dir, sense por de *fer-ho malament*). I ara m'adono que el vaig escriure des de certa ingenuïtat, des de certa innocència, sense pensar que l'argument potser era massa cinematogràfic o el format massa radiofònic o la posada en escena massa complicada... Simplement vaig posar-me a escriure el que volia escriure, i avall.

“Som al fons de l'abisme”

Hi ha un text que a mi, personalment, m'ha marcat molt com a autor. Quan el vaig llegir se'm va obrir un món nou de possibilitats (postdramàtiques, és clar): *La nit àrab*, de Roland Schimmelpfennig (amb qui he tingut el gust de fer un curs ara no fa gaire a l'Obrador). Llegint *La nit àrab* vaig adonar-me que era possible, com ho diré?, fer allò que feia el Schimmelpfennig (i molts d'altres), és a dir, jugar a plaer amb la forma i el contingut, sempre i quan aquest joc tingui un sentit dramàtic. Hi ha alguna cosa hipnòtica, fins i tot

al·lucinògena, en el text de Schimmelpfennig. I crec que això és alguna cosa que vaig transmetre (potser sense ni tan sols saber-ho) al *Blau*.

Blau és bàsicament un viatge. Mental i geogràfic. Emocional i transcendent ("transcendent" hauria de ser una paraula més comuna, sembla que de vegades sigui tabú fer-la servir). L'acció s'emporta, empeny els personatges més enllà dels seus propis límits a través d'una situació extrema que acaba esdevenint líquida, onírica. I és en aquest moment que (si volem) hem de poder mirar i entendre l'obra des d'una perspectiva diferent de la del realisme-versemblantisme. Perquè *Blau* és una mena de "tripi" que traspassa fronteres: les de la realitat que vivim (o de la part que en percebem).

De què parla, *Blau*...? Ara, amb el temps, potser en sóc més conscient, però crec que encara hi ha coses que se m'escapen. En el fons en el fons (i aquest és un tema que se'm va repetir gairebé sense voler en moltes de les obres que escric), hi ha la solitud, l'aïllament (en aquest cas espacial, fins i tot), la impossibilitat d'entendre'ns els uns als altres, de conjugar una comunicació veritablement compartida. I hi ha el món de la infància, també. La mort i el naixement. El món de les pors i dels desitjos. De les absències i dels traumes. Algú em va dir que l'oceà, o més ben dit, l'aigua (el medi natural de l'obra), és el símbol de les emocions i de l'alterabilitat de les emocions, el lloc on s'hi aboquen les zones més obscures del nostre inconscient. No ho sé, potser algun psicoanalista freudià s'ho passarà pipa, veient l'obra...

Ferran Joanmiquel

Ser *Blau*

Quan vaig llegir *Blau* per primer cop, vaig pensar: no sé com es “monta”. I acte seguit, sense dubtar-ho, vaig dir: doncs posem-nos-hi. (Per tant, gràcies Ferran i Toni per la confiança.) Aquesta mateixa sensació de no saber com dirigir un text que m’atrau (per fascinant, per pertorbador, per hipnòtic) m’ha passat d’altres vegades. Per exemple, amb *El público* de F. G. Lorca, *Lluny* de Caryl Churchill, *Quartett* de Heiner Müller o *Vespres de la Beata Verge* d’Antonio Tarantino. Són obres que se t’escapen ja que formalment estan escrites des d’una llibertat agosarada, descarada, impertinent, però segurament sigui per això que toquin quelcom de l’èsser humà molt proper a allò intangible. No m’atreveixo a dir-ne ‘ànima’ perquè la paraula té massa connotacions religioses. En qualsevol cas, emocions potser difícils d’explicar però molt concretes i que sovint se’t revelen rere una frase, una pausa o una imatge.

indefinit, d’abisme, d’irrealitat, d’experiència, de límit i de límits onírics. *Blau* demana capbussar-s’hi com qui mira un quadre de Dalí, de De Chirico o de Max Ernst, on en un espai de natura i geometria hi ha aïlladament disposats uns individus plagats de misteris “freudians” però no exempts d’humor. Cal viure *Blau* com un particular descens al Maelström, com un traspasar la línia d’ombra, on confrontar el propi ésser amb la bestialitat de la natura, on confrontar la pròpia soledat amb un mateix i amb l’existència... i tot plegat fer-ho sense coordenades precises ni aproximades. Des de la pròpia matussera quotidianitat. *Blau* ens diu que hem de créixer. Però cap a on? Que hem de deixar l’osset de peluix enrere i ser adults. Com fer-ho sense brúixola per orientar-nos? Com fer-ho si ens sabem objectivament inútils? *Blau* apunta que només depèn d’un mateix deixar d’estar cansat de tenir por.

“Per què hauria de tenir por de sentir-me sol, insignificant i vulnerable?”

Com a director he volgut posar el peluix a la falda de l’espectador, he volgut que des de platea es deixi portar no tant per una història sinó pels enigmes que aquesta amaga. Per les penes d’uns solitaris i tendrament propers Roger, Ester i Jofre. Unes penes, les seves, que es fan nostres. Perquè l’oceà sempre retorna residus de vivències personals que provenen de mar endins per atracar a la nostra riba el dia menys pensat. I és que

davant d’una experiència de perill real, on t’hi va la vida, aquestes imatges ens confronten amb qui som. Ens revelen les nostres pors. Els nostres traumes que *són* nosaltres. Fa que el viatge sigui transcendent, com reivindica el seu autor.

Transcendent per poder viatjar més enllà, per poder traspasar fronteres, per poder passar d’un estat a un altre, d’una realitat a una altra, “perquè per tornar a néixer necessitem morir”, com deia Papasseit.

Trobar la teatralitat a *Blau* és un repte. Un territori que he volgut visual, sonor, imaginatiu però no pas descriptiu i sempre al servei del text, de la paraula com a motor d’acció. I dels actors que la juguen, és clar. D’altra manera sóc incapaç d’entendre el teatre. **Jordi Prat i Coll**

Fragments de *Blau*:

VEU: SOS! SOS! L'oceà s'ha rebel•lat! L'oceà és ple d'ossets de peluix made in China! (Interferències.) N'hi ha a milers! Floten en la superfície remoguda del mar! Aborden la coberta en ràfegues de vent de cinquanta nusos! (Interferències.) SOS! SOS! Aquí l'Aurora! Un osset m'ha portat l'oceà a la cabina! Se m'agafa a la cama dreta i no em vol deixar anar! Ens assalten!

ESTER: De petita ja era un desastre. Les meves nines estaven totes guerxes o grapades. Sempre anava plena de nafres. Ensopegava amb tot. Fins i tot van haver de posar una protecció a la porta de la nevera perquè no hi piqués amb el cap quan l'obria pel matí... El pare deia que era com si fos morta. No suportava que em fes pipí al llit. Crec que m'odiava.

L'autor:

Ferran Joanmiquel

Es forma com a actor al Centre de formació teatral El Galliner de Girona i en dansa contemporània en els centres Area i La Caldera de Barcelona, així com en diversos workshops internacionals amb professors com ara Mònica Extremiana, Susan Kempster, Carles Salas, Sònia Klamburg, Lawrence de Maeyer, Alexis Eupierre, Steve Paxton, Julyen Hamilton, Jordi Cortés, Olga Mesa, Ivan Wolf o Frey Faust. Treballa com a ballarí en les companyies Búbulus Menuts (*El país de Miracolors*) i Iliacan (*Don Juan de Iliacan*), així com d'actor en produccions com ara *Eixam*

(dirigida per Jeremy Silverstein) i *Miniatures violentes* (dirigida per Victòria Spunzberg).

Es forma en escriptura teatral i dramàtica en diferents cursos de la Casa de Cultura de Girona i en l'Obrador de la Sala Beckett de Barcelona, amb professors com ara Guillem Jordi Graells, Lluís Hansen, Jordi Prat, Jordi Casanoves, Michel-Marc Bouchard, José Sanchís Sinisterra, Paco Zarzoso, Simon Stephens i Roland Schimmelpfennig.

Com a dramaturg participa en el projecte *A vegades em sembla que et veig*, dirigit pel director argentí Mariano Pensotti (Temporada Alta 2011). També participa en l'intercanvi d'autors coorganitzat per la Maison Antoine Vitez i la Sala Beckett de

Barcelona, context en el que es realitza la lectura dramatitzada de *Bleu (Blau)* al Théâtre Ouvert de Paris, dirigida per Matthieu Roy (desembre 2011). Així mateix, forma part de l'equip de treball de camp sobre la convivència en el Projecte Com.Viure, a partir del qual escriu el text *Harmattan*, estrenat al Teatre de Salt a càrrec de la Cia de Teatre Social Kilalia (direcció de Sara Ruiz). Participa també com a autor en el II Torneig de Dramatúrgia Catalana amb el text *Orsai* (Temporada Alta 2012). El text *La crida* és seleccionat pel Festival de dramatúrgia sobre la crisi PIIGS, del qual es fa una lectura dramatitzada dins del context del Festival Grec de Barcelona a la Nau Ivanow (juliol 2014) i una mise en place al festival Tramedautore al Piccolo Teatro Grassi de Milà (setembre 2014).

També com a dramaturg, guanya els següents premis: l'XI Premi Boira de Vic, per l'obra *Riu Gener* (2008); el Josep Ametller de textos teatrals (XLV Premis Recvll de Blanes 2009), per l'obra *Dinou*; el VII Premi de Teatre Joaquim M.Bartrina de Reus (2009) amb l'obra *Blau*; i el VI Premi de Teatre de Calldetenes Lluís Solà i Sala per l'obra *Vidres als ulls* (2013). Tots els textos estan publicats en diferents editorials. En direcció escènica realitza un curs de formació amb Helena Pimenta, d'Ur Teatro, i amb Andrés Lima. Dirigeix les lectures dramatitzades de *Riu Gener*, *Dinou* i *Orsai*, i el muntatge *Apareguda, nostre senyora de les caixeres* amb la Cia Kafkiana (estrenat al Teatre Municipal de Banyoles, febrer 2011). Treballa com a ajudant de direcció d'en Carles Fernández Giua en la producció de *La Planeta Dinou* (estrenat a la Temporada Alta 2011, producció que es programa a la Sala Beckett durant l'abril del 2012). També ha treballat com a ajudant de direcció de la Sílvia Escuder en la Cia El Mirador en els muntatges *Satori Park* (primera edició dels Diàlegs a quatre bandes de la Plataforma de Dramatúrgia de les Comarques Gironines, maig del 2010) i

Desitjar viure en un país sense vent (estrenat a sala La Planeta de Girona el maig del 2012). Així mateix, dirigeix el muntatge de *Vidres als ulls*, monòleg estrenat a La Planeta amb la cia Cos a Cos (setembre 2013), i El Mirador estrena també un text propi a La Planeta, *La nit dels ganivets roents* (gener 2014, direcció d'Elies Barberà). Acaba d'estrenar *La crida*, conjuntament amb l'actor Jordi Subirà a la sala La Planeta (gener 2015).

D'aquest autor, el mes de maig també es podrà veure a la Sala Beckett, *La crida*

El director:

Jordi Prat i Coll

Neix a Girona el 1975. És llicenciat en Comunicació Audiovisual per la UPF (1998) i en Direcció Escènica i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona (Premi extraordinari, 2002). Director, dramaturg i traductor, combina la dedicació creativa al teatre amb la pedagogia.

Com a dramaturg, ha escrit textos com ara *Carrer Hospital amb Sant Jeroni* (Premi Recull 2000, Edicions 62 i editada a Itàlia sota el nom *Dietro l'angolo*), *Obra vista* (Edicions En cartell), *M'he llegit*, *La Festa*, *De quan somiava* Com arribar a casa (Dins l'espectacle *Llibràlegs*).

També ha traduït diversos autors com ara Caryl Churchill (*LLuny, Una còpia* (Arola Edicions) i *Set nenes jueves*), Noël Coward (Vides Privades), Copi (*Eva Perón*. Teatre Lliure edicions), Richard Nelson (*Madame Melville*), David Greig (*Midsummer*) o Lucy Prebble (*L'efecte*).

Com a director, entre d'altres, ha dirigit:

2014. *Llibràlegs* de Marc Artigau, Pau Miró, Josep Maria Miró i J.P.C. (Temporada Alta).

2014. *Liceistes i cruzados* de Serafí Pitarra. (Teatre Nacional de Catalunya).

2013. *Taxi... al tnc!* Direcció del número *Fresquibilis-surmer*. (TNC).

2013. *De quan somiava* de Jordi Prat i Coll. (Sala Atrium i Teatre Lliure).

2012. *Vespres de la beata verge* d'Antonio Tarantino. (Sala Beckett).

2012. *Songs of wars i have seen* de Heiner Goebbels i Gertrude Stein. (Teatre Lliure).

2011. *Quartett* de Heiner Müller. Sala Atrium. Nominat als Butaca com a millor espectacle de petit format.

2011. *Frida en el mirall*. Círcol Maldà. (Barcelona).

2011. *Mon brel*. Amb cançons de Jacques Brel. (Almeria Teatre).

2011. *Hamlet-Laforgue* de Jules Laforgue. Sala Atrium.

2010. *L'armari en el mar* de Joan Brossa, Josep M. Mestres Quadreny i Antoni Tàpies. (Auditori Barcelona).

2010. *Lola la comedianta* de Federico García Lorca amb música de Marina Abad (Ojos de Brujo) i coreografies de Belén Maya. (Temporada Alta-Teatre Municipal de Girona).

2009. *La festa*. De Jordi Prat i Coll. (Temporada Alta i La Caldera).

2008. *Vides privades*. De Noël Coward. (Sala La Planeta).

2007. *Pensaments escrits al caure de les fulles* d'Ayub Khan-Din. (La Planeta Temporada Alta i Espai Brossa).

2007. *Una còpia* de Caryl Churchill. (Teatre Lliure).

PREMI BUTACA A MILLOR ESPECTACLE DE PETIT FORMAT.

2005. *Obra vista* de Jordi Prat i Coll. (Sala Beckett).

2004. *Eva perón* de Copi. (Teatre Lliure).

2003. *Lluny* de Caryl Churchill. (Sitges Teatre Internacional i Sala Beckett).

2002. *El público* de Federico García Lorca. (Institut del Teatre).

També ha dirigit l'escenificació de concerts i recitals per a Xavier Sabata, Andrea Motis i Juan Chamorro, Toni Xuclà, Jordi Vidal, Lídia Pujol o la BCN216.

Com a pedagog, ha impartit diversos seminaris de poesia per a actors i cursos intensius d'especialització en la direcció escènica o en la interpretació.

Habitualment, dóna classes de dramaturgia a l'Obrador de la Sala Beckett i de direcció escènica i d'interpretació a l'ESAD d'Eòlia i a l'ERAM.

Els actors:

Manel Barceló

Nascut el 19 de gener de 1953 a Barcelona, a la barriada del Poble Sec.

L'any 1978, funda junt amb en Pep Bou el grup Pa de Ral dedicat a teatre infantil. El 1979 s'incorpora a la companyia Els Joglars amb l'espectacle "l'Odíssea". En tots aquests anys ha exercit com actor, director, autor dramàtic, guionista de programes de televisió i d'història.

Com a autor, ha escrit i estrenat sis textos:

Quatre i repicó

All talking, all singing, all dancing, all Gershwin

La gorgona sentimental

Cabaret per la guerra de Bòsnia

Un astronauta udola la lluna

Els Contes del sr. Nil.

Trajectòria com a actor teatral:

2015. *Vilafranca, un dinar de Festa Major* de Jordi Casanovas. Direcció: Jordi Casanovas.

2014. *Per un sí, per un no* de Natalie Sarraute. Direcció: Ramon Simó.

2014. *Bartolomé encadenado* de José Sanchís Sinisterra. Direcció: Antonio Simón.

2013. *Flames a La Fosca* Textos de Salvador Espriu i Bartomeu Rosselló-Pòrcel. Direcció: Teresa Vilardell

2012. *Els baixos fons* (2012) de Màxim Gorki. Direcció: Carme Portaceli.

2011. *Els dolents (Shakespeare's Villains)* one-man-show de Steven Berkoff. Direcció: Ramon Simó.

2011. *Julieta y Romeo* de W. Shakespeare. Direcció: Marc Martínez.

2010. *L'auca del senyor Esteve* de Santiago Rusiñol. Adaptació de Carme Portaceli i Pablo Ley. Direcció: Carme Portaceli.

2009. *La lección* d'Eugène Ionesco. Teatro Español. Direcció: Joan Maria Gual.

2009. *Ricard II* de William Shakespeare. Direcció Carme Portaceli.

2008. *La Dama de Reus* d'Ambrosi Carrion. Direcció: Ramon Simó.

2008. *Què va passar quan la Nora va deixar el seu home* d'Elfriede Jelinek. Direcció: Carme Portaceli.

2007. *La sorra i l'acadèmia* de Joan Brossa, direcció: Jordi Faura i Abel Coll.

2007. *Trànsits* de Carles Batlle, direcció de Magda Puyo.

2007. *Hamlet, el dia dels assassinats (2007)* de Bernard- Marie Koltès. Direcció: Paco Azorín.

2006. *Els contes del sr. Nil* de Manel Barceló direcció de Pep Bou. BeNeCé.

2006. *Aigües encantades* de Puig i Ferrer, direcció de Ramon Simó. TNC.

2005. *La pell en flames* de Guillem Clua, direcció de Carme Portaceli.

2004. *Hedda Gabler* d'Henrik Ibsen, direcció de Rafa Calatayud.

2003. *Un enemic del poble* d'Henrik Ibsen, direcció de Carme Portaceli.

2003. *Antígona* de Jordi Coca, dirigit per Ramón Simó.

2002. *Ran del camí* d'Anton Pavlov Txèkhov dirigit per Joan Castells

2000. *Shylock* de Gareth Armstrong dirigit per Luca Valentino.

1999. *Penjats* de Tim Firth. Direcció Tamzin Townsend.

1998. *El gos del tinent (1998)* de Josep Maria Benet i Jornet. Direcció Toni Casares.

1998. *La Sang* de Sergi Belbel. Direcció: Toni Casares.

1998. *La cita* de Lluïsa Cunill dirigit per Xavier Albertí.

1997. *Els pirates (1997)* de Gibert & Sullivan dirigit per Joan Lluís Bozzo. Dagoll Dagom.

1997. *El dia dels morts* de Narcís Comadira. Director: Xavier Albertí.

1996. *Un astronauta udola a la Lluna* de Manel Barceló. Director: Manel Barceló.

1996. *One for the road* d'Harold Pinter, dirigit per Lluís Miguel Climent.

1995. *Cabaret per la Guerra de Bòsnia (1995)* de Manel Barceló. Director: Manel Barceló.

1995. *Tant per tant Shakespeare* a partir de l'obra W. Shakespeare. Direcció: Penny Cherns.

1995. *Pluscuamperfecto* de Carsten Ahrenholz: Direcció: Carsten Ahrenholz

1994. *Les alegres casades de Windsor*, de William Shakespeare, dirigit per Carme Portaceli.

1994. *Com un mirall entelat* de Miquel M. Gibert. Direcció: Lluís Miguel Climent.

1993. *Nus* de Joan Casas. Direcció: Ramon Simó

1993. *La Guàrdia Blanca* de Mikhaïl Bulgàkov. Direcció: Pabel Khomsky.

1992. *Carícies* de Sergi Belbel. Direcció: Sergi Belbel.

1991. *Imfimitats* de Francesc Pereira. Direcció: Ramon Simó.

1991. *Que la vida iba en serio* de Jaime Gil de Biedma. Direcció: Josep Costa.

1991. *Riatlla salvatge* de Christopher Durang. Direcció: Josep Costa.

1990. *Don Carlos* de Friedrich Schiller. Direcció: Ferran Audí.

1989. *Duros a Quatre pessetes* de Santiago Rusiñol. Director: Joan Anguera.

1989. *Vador* de Muñoz Pujol. Direcció: Joan Ollé.

1988. *All talking, all singing, all dancing, all Gershwin* de Manel Barceló. Direcció: Manel Barceló.

1985. *Fiestaristófanos (1985)* d'Aristòfanos. Direcció: Stavros Doufexis

1985. *Dr. Jeckill, Mr. Hyde & Cia. (1985)* Director: J.A. Ortega

1983. *La tigressa i altres històries (1983)* de Dario Fo dirigit per José Antonio Ortega.

1982. *Music Hall La Belle Epoque. Presentador (1982)*

1981. *Quatre i Repicó* de Manel Barceló. Direcció: Manel Barceló

1979. *L'Odissea. Els Joglars.* Direcció: Albert Boadella

1978. *Trincs i Trancs. Cia Pa de Ral.*

TV

Alatriste (en fase postproducció) Realitzadors: Enrique Urbizu, Salvador Calvo, Luís Oliveros...

Gran Nord. Sèrie per a TV3. Temporades 2012-2013 Realitzadors: Jesús Font i Maria Almagro
Alakrana (2011) Realitzador: Salvador Calvo
Gavilanes. Sèrie per Antena 3. Diversos realitzadors
23 F. El día más difícil del Rey. Realització: Sílvia Quer
Serrallonga (2007). Realització: Esteve Rovira
El pallaso i el Führer (2007) Realització: Eduard Cortés
El cor de la ciutat (2005-2006) Telenovel·la. Diversos realitzadors
Els contes del Sr. Nil (2004) per al programa *Què Non?*. A la Xarxa de Televisions Locals.
Realització: Amparo Solís
Carta Mortal (2003) Realització: Eduard Cortés
Sara, (2003). Realització: Sílvia Quer
Mònica. (2003) Realització: Eduard Cortés
Des del balcó, (2.001). Realitzador: Jesús Garay.
Carles, príncep de Viana. Realització: Sílvia Quer.
Laberint d'ombres (1999)
Sitges (1997) Realitzador: Eduard Cortés.
Quico (1993) Realitzador: Eduard Cortés
QUI? (1990) Sèrie dramàtica realitzada en directe. Director: Pere Planella. Realitzador: Jordi Roure.
Aquelarre (1987) de la sèrie *Crònica negra*. Realitzador: Ricard Reguant

Cinema:

2008-2014. *Linko*. Director: David Valero
2008. *Forasters*. Director: Ventura Pons.
2007. *Vicky, Cristina, Barcelona*. Director: Woody Allen
2007. *El coronel Macià*. Director: Joseph Maria Forn
2006. *Salvador*. Director. Manuel Hueriga
2000. *Des del balcó*. Director: Jesús Garay
1980. *La quinta del porro*. Director: Francesc Bellmunt

Premis:

El 2008 Premi Butaca al millor actor de repartiment per *Què va passar quan la Nora va deixar el seu home*
El 2003, Premi *Honra do Festival de Almada* (Lisboa) per *Shylock*.
Premi *Ciutat de Barcelona a les Arts Escèniques de l'any 2.000* "...per la seva magnífica interpretació a l'obra *Shylock* de Gareth Armstrong dirigit per Luca Valentino".
Ha rebut en dues ocasions el premi "*Aplaudiments Sebastià Gasch*" que concedeix el FAD, el 1981 per *Quatre i repicó* i el 1996 per *Cabaret per la guerra de Bòsnia*.

Docència:

Professor de teatre durant tres anys (1984-1987) a l'Aula de Cultura de Sant Josep de l'Hospitalet de Llobregat. Ha impartit cursos a Caracas, Managua, al Teatro Municipal San Martín de Buenos Aires i a Montevideo.

Guionista:

Escriu guions d'història per la dibuixant Mariel a las sèries *Mamen*, *Páginas infernales*, de la revista *El Jueves*; *Night & Day*, *Quel·lo* per *El Periódico de Catalunya*, i *Federica* per *La Vanguardia*.
Ha escrit guions de ràdio: *Remei de dia*, *Remei d'estiu* i per la televisió a la *Revista de l'espectacle* i al programa de música popular *Rodasons*.

Berta Giraut

Formació:

2000-2004. Llicenciada per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona.
2006. Central School of Speech and Drama
2003 . Amsterdam Art Performing School
1999. Col.legi del Teatre

Tallers realitzats:

1999. Tècniques de Clown a càrrec de Jon Davison
2004. Comedia de l'Arte a càrrec de Carlo Bosso
2005. Veu i Shakespeare a càrrec de Christine Adaire
2006. Molière a càrrec de Carol Rosenfeld
2007. L'Hort del cirerers a càrrec d' Anatoli Vassiliev.

Trajectòria professional:

2014. *Liceistes i Cruzados*. Dir. Jordi Prat i Coll. TNC
2013. *De quan somiava*. Dir. Jordi Prat i Coll. Teatre Lliure.
2012. *Luces de Bohemia*. Dir. Oriol Broggi. Biblioteca Nacional de Catalunya.
2012. *Diàlegs a 4*. Dir. Alberto Díaz. Sala La Planeta. Girona.
2011. *Macbeth*. Dir. Albert Viñas. Festival de Teatre Clàssico de Almagro.
2010. *L'armari en el mar*. Dir. Jordi Prat i Coll. Auditori de Barcelona.
2010. *La festa*. Dir. Jordi Prat i Coll. Temporada Alta. Girona.

2009. *Regal de tres*. Dir. Ivette Vigatà. Nau Ivanow.
2009. *Demà coneixeràs en Klein*. Dir. Ever Blanchet. Teatre Gaudí.
2008. *Venedors*. Dir. Carles. Fernández Giua. Sala Beckett.
2008. *Bondat*. Dir. Pere Puig. Biblioteca Nacional de Catalunya.
2007. *Nines*. José Luis Prieto .Versus Teatre
2006. *Fora davant la porta*. Antonio Morcillo. Versus Teatre.
2005. *Elles mateixes*. Dir. Joan Casas. Versus Teatre.
2005. *Les aventures extraordinàries d'en Massagran*. Dir. Joan Castells. TNC.
1999. *Pinotxo*. Dir. Salva Llaó. Teatre Goya.

TV:

2014. *Fassman, l'increïble home radar -TV Movie-* Direcció Joaquim Oristrell
2005. *El cor de la ciutat- TV3. Sèrie*
2005. *Majoria absoluta- TV3. Sèrie*

Cinema:

2004. *Veïnes, direcció Jan Baca*

Premis:

Premi Quim Masó a projectes teatrals per *Regla de Tres* de Joan Casas, 2010

Francesc Ferrer

Formació:

Estudis d'interpretació al centre d'estudis de veu i interpretació *Eòlia*.

Interpretació a l'estudi de Manuel Lillo.

Tècnica vocal i cant: Viv Manning, Anna Valldeneu, Dolors Cortès

Dansa: Aixa Guerra, Beàlia Guerra, Laura Vilar. (Gataro)

Postgrau en l'elaboració d'una Sketx-com. Dirigit per Joan Tharrats i Pere Sagristà. (Universitat Ramon Llull)

Comanyia k. Taller d'interpretació dirigit pel Lluís Pasqual. (Teatre Lliure).

Intensius d'Interpretació:

Entrenament actoral amb Javier Daulte

Monogràfic interpretació amb Carlota Subirós.

El moviment escènic amb Aixa Guerra.
L'actor davant la camera amb Silvia Quer.
El monòleg teatral amb Ferran Madico.
Escenes teatrals contemporànies amb Jordi Boixaderes.

Altres estudis:

Estudis de guitarra al Taller de Músics de Barcelona. Monogràfic de Jazz amb Oscar Peñas. Alumne particular de guitarra del mestre argentí Gustavo Fantino.

Diplomat en Magisteri d'Ed. Primària per la Universitat Ramon Llull (1997-2000).

Trajectòria professional:

Teatre

2014. *Liceistes i Cruzados* de Serafi Pitarra. Direcció de Jordi Prat i Coll. TNC. Octubre-Novembre. (Protagonista).

2014. *Georges Kaplan* de Frédéric Sonntag. Sala Beckett. Reposició. Març.

2013. *I LOVE TV* de Jordi Casanovas. Direcció de Cristina Clemente. Teatre Capitol. (Protagonista).

2013. *Georges Kaplan* de Frédéric Sonntag. Direcció de Toni Casares. Gira per Alemanya-Teatre de Konstanz. (27 de setembre al 6 d'octubre). Festival Grec-Sala beckett. Juliol. Protagonista.

2013. *Assassinat a Viladecans* de Jordi Casanovas, Cris Clemente, Blanca Bardagil i Sergi Belbel. Direcció de Sergi Belbel-producció Flyhard. Auditori de Viladecans. Març.

2012. *Oxigen* de Mar Monegal. Direcció de Mar Monegal. Teatre Gaudi Gener-Abril. *Gira per Catalunya Oct, Nov, Des 2012*. (Protagonista)

2011. *My way* de Jordi Faura. Direcció d'Abel Coll. Nau Ivanow. Setembre.

2011. *Menys emergències* de Martin Crimp. Traducció, dramaturgia i direcció de Juan Pablo Miranda. Teatre Gaudí. Maig-juny. (Protagonista)

2009. *La festa* de Jordi Prat i Coll. Dramaturgia i direcció de Jordi Prat. Festival de Temporada Alta de Girona i el Centre de Creació d'Arts Escèniques contemporànies. Octubre. (Repartiment).

2007. *El diable enamorat* de Jacques Cazotte. Dramaturgia i direcció de Pablo Ley. Març. Versus Teatre. (Protagonista).

2007. *Banal sessions of Fedra* de Pau Miró. Direcció de Pau Miró. (Juny 2007). Teatre de

Ponent. Granollers. Premi al millor espectacle onzena mostra de teatre de Barcelona.
 2007. *Pressió de fons* de Patrick Süskind. Direcció d'Aixa Guerra. Espectacle de Dansa-Teatre. Gataro. Juny.
 2007. Presentador de la VII Nit Solidària d'Eòlia *Sonrisas de Bombay*. Direcció escènica de Joan Lluís Bozzo. Teatre victòria de Barcelona. Març .
 2007. Ajudant de direcció de l'obra *Una còpia* de Caryl Churchill. Traducció i direcció de Jordi Prat i Coll. Una coproducció del CAER (Centre d'arts escèniques de Reus), Teatre Lliure i Companyia A number. Novembre– març.
 2006. *Quan els paisatges de Cartier-Bresson* de Josep Pere-Peyró. Direcció de Jordi Vall. (substitució protagonista).
 2006. *Le ciel est trop bas* d' Ahmed Ghazalli i Josep Pere-Peyró. Lectura dramatitzada de l'obra al Foyer R.Panouse, Tournefeuille, Toulouse (França). Setembre.
 2006. Ajudant de direcció de l'obra *Hybris. La fi d'Atenes*. Direcció de Jordi Prat i Coll. Dramatúrgia de Pablo Ley. Eòlia. Maig.
 2005. *Crim i Càstig* de Fiodor Dostoievski, amb direcció de Toni Casares i dramatúrgia de Pablo Ley. Espectacle seleccionat per la desena mostra de Teatre de Barcelona. Versus Teatre Març.
 2005. *La Màquina Hamlet* de Heiner Müller, amb direcció de Ferran Madico. Teatre Poliorama. Febrer.

Cinema:

2008. *Trash* de Carles Torras. Una producció d'Escándalo Films, Just Films i Televisió de Catalunya. Personatge: *Nacho. (Repartiment)*. Abril-maig.
 2008. *Refugiate en mi* de Pedro Ribosa i Marc Crehuet. Una producció de Cassette Films pel CCCB. (*Protagonista*). Març.
 2007. *Jo, el desconegut* de Joan Mallarch. Personatge: Ramon jove. Una producció de Jet Films amb la col·laboració de Televisió de Catalunya i Televisió Espanyola. (*Repartiment*). Maig.
 2009. *Señoras, el corto* de Marc Crehuet Almirall. Una producció de Cassette Films.

Televisió:

2015-2014. *El Crack*. Una sèrie de Joel Joan. Una producció de Televisió de Catalunya i Arriska Films. Repartiment.
 2015-2014. *39 +1*. Una producció de Televisió de Catalunya i Diagonal Televisió. (2014). Repartiment.
 2013-2012. *Pop Ràpid*. Una producció de Televisió de Catalunya i Moire Films. (2012-2013). (2a temporada). (*Protagonista*.)
 2013. *Tu, jo i la hipoteca*. Una producció de televisió de Catalunya i Moire films. Capítol pilot. (*Protagonista*).
 2012. *Kubala, Moreno i Manchón*. Una producció de Televisió de Catalunya i Diagonal TV. (2a temporada) Repartiment.
 2012-2011. *Pop Ràpid*. Una producció de televisió de Catalunya i Cassette films. Personatge *Protagonista*. (13 capítols). (1a temporada).
 2012-2011. *Cuidadors*. Una producció de Catalunya Caixa i la Generalitat de Catalunya i produccions mínimes per Televisió de Catalunya. Presentador protagonista.
 2010. *Material Obsoleto*. Sèrie de ficció. Una producció de Lavinia produccions i Cassette Films. (Banesto TV). Personatge protagonista. (52 capítols).
 2010. *Tarot TV*. Una producció de Cassette Films i el Terrat Produccions. Capítol Pilot. Març
 2010-2009. *Salvados*. Una producció del Terrat i la Sexta. Actor en la nova temporada 09-10 en la secció *Infiltrados*. La Sexta.
 2010-2009. *Perfils*. Sèrie de ficció. Una producció de Cassette Films i la XTVL. Personatge protagonista.
 2009. *Greenpower*. Personatge protagonista. Sèrie de ficció. Una producció de Cassette Films i la XTVL. (www.cassettefilms.com). 45 capítols.

2008. *Un cos estrany*. Personatge fix. Una producció de Televisió de Catalunya TV3/33, Mom Produccions i Produccions mínimes. Juny.

2009-2008. *Què està passant*. Magazine de tendències. Presentador. Una producció de Cassette Films i XTVL.

2008-2007. Personatge fix en el programa "*In-tendències*". Cassette Films. (Xarxa de televisions locals de Catalunya). Tretze capítols.

2007. Personatge fix en el programa *L'última Ovella*. Interpretant el personatge *expert Onironauta*. Yomelguiso producciones. XTVL . Tretze capítols.

2006. Personatge fix en el programa *Paraules al vent*. Interpretant el personatge de trobador urbà. Yomelguiso producciones. XTVL. Tretze capítols. Premi Actual de TV3 2006.

2006. Actor de repartiment en la sèrie documental *Pecats Capitals*. Novembre. Televisió de Catalunya.

2006-2005. Intervenció en tres capítols de la sisena temporada de la sèrie *El cor de la ciutat*. Setembre. TVC.

2005. Intervenció en el programa *Buenafuente*, fent el paper de realitzador del programa. Antena 3.

Publicitat:

Spot Tarradelles. Direcció: Aixalà. (Ovideo TV). (*protagonista*)

Spot Carbonell. Direcció: Carles Lázaro. (Rodar y Rodar produccions). (*protagonista*)

Spot Nike. Campanya de presentació model bamba 70's. Performance de carrer.

Spots per l'ensenyament del català a estrangers, vídeos educatius. (Factor Sim).

Pau Gómez

Estudis de Teatre:

1993. Cursos de Interpretació i Veu al Col·legi de Teatre de Barcelona.

1998. Llicenciat en Art Dramàtic (Interpretació) a l'Institut del Teatre de Barcelona.

2002. Curs intensiu entrenament corporal amb Anne Dennis, a l'Institut del Teatre.

Estudis de Dansa:

1996-98. Classes Contemporani (Graham i Limón) i Clàssic a l'Escola Àrea amb Carles Salas, Carol Dilley i Marianna Giuliani.

1997. Classes de Contemporani a l'Institut del Teatre amb Avelina Argüelles, Álvaro de la Peña i Toni Mira.

1998. Maig Curs intensiu amb Emio Greco.

1998-2001. Classes de Contemporani (Release i Contact) a La Caldera amb Lipi Hernández, Sol Picó, Carmelo Salazar, Emili Gutiérrez, Viviane Calvitti...

Experiència Professional:

Teatre:

2014. *Fantasia by Escribà*. Cia. Comediants a Singapur.

2009. *La festa*, de Jordi Prat i Coll Festival Temporada Alta.

2009. *Sit-Com* d' Ivan Campillo. Dir: Robert Torres.

2007. *Saló d'Anubis*. Dir: Luca Valentino.

2004. *Actes indecents*. Dir: Teresa Devant.
 2004. *Planeta Gaia*. Teatre-dansa. Infantil Dir: Roberto G. Alonso. Actor i diàlegs de l'obra escrits amb el director.
 2002-03. *XXX de La Fura dels Baus*. Dir. Àlex Ollé i Carles Padrissa. Gira Europea
 2002. *La tempesta*, de Shakespeare. Dir. Sílvia Ferrando. Actor i preparació física d'actors.
 2002. *El públic*, de Lorca. Dir. Jordi Prat i Coll.
 2001. *De vegades em sento tan cansat...* de Rodrigo Garcia-La Carnicería Teatro per al Festival Sitges Internacional.
 2000. *El burlador de Sevilla*, de Tirso de Molina. Dir. Isaac Benabú. Mèxic.
 1999. *Els fusells de la mare Carrà* de Bertolt Brecht. Dir. Oriol Broggi.
 1999. *Dies de festa*, de Carlota Subirós. Sitges Fest. Int. i Grec
 1999. *Perot Perotus*. Dir. Jaume Grau. Infantil.
 1998. *Mala sang*, de David Plana.
 1998. *Els al·lucinants viatges d'en Pierrot*. Dir: Pep Anton Gómez. Infantil.
 1997. *La serventa amorosa* de C. Goldoni. Dir: Ariel Garcia Valdés.
 1997. *El rei Joan* de W. Shakespeare Dir: Calixto Bieito. Teatro de la Abadia Madrid.

Cine i Televisió

2002. *Escena*. Presentació programa N°1. TVC.
 1997. *El far*. Llargmetratge de Manel Balaguer. Personatge: Biel. Octubre Produccions.
 1996. *El poder de la conversa*. Dir: Lluís Maria Güell. Protagonista: Santimàs Migmetratge per a la sèrie de TVC *Cròniques de la veritat oculta*.

Dansa:

2011. *Barcelona Balla*. Mercè 2011. Dir. Leo Castaldi i Montse Colomé.
 2010-11. *Momentari*. Cia Nats Nus.
 2010. *Undeserved loneliness*. Cia. Roberto G. Alonso.
 2009. *Agua al higo y a la pera vino*. Cia. Roberto G. Alonso. Tàrrega
 2008. *Divinariania*. Cia. Roberto G. Alonso.
 2007. *Undeserved loneliness* (Work in progress) cia. Roberto. G. Alonso.
 2006. *Los perros y los niños son los únicos que miran con ojos de poeta*. Dir. Gloria Balaña i Altimira.
 2005. *Mon Genet*. Cia. Roberto G. Alonso. Festival Grec Barcelona.
 2004. *Planeta Gaia*. (Teatre-dansa) Infantil Dir. Roberto G. Alonso
 2001. *Lulú primera nit*. Cia. Roberto G. Alonso. Festival Sitges Internacional.
 2000. *Don Juan*. Cia. Iliacán Dir. Álvaro de la Peña. Festival Tàrrega.
 1999. *???*. Cia. Nicotina Alquitrán.
 1999. *Mandala*. Cia. Trànsit. Dir. Maria Rovira. Grec.
 1998. *Sin ton ni son*. Cia. Roberto G. Alonso. Grec Bcn.
 1997. *Sota la neu a l'agost*. Cia. Roberto G. Alonso. Grec.

Escenografia:

2006-15 Obre taller propi i construeix i dissenya: *Patatu*. Construcció. Disseny: Elisenda Pérez. *La Princesa i el pèsol*. Construcció. Disseny: Roger Orra. *Desiertos*. Construcció. Disseny: Roger Orra. *Boys don't cry*. Construcció. Disseny: Meritxell Muñoz. *La marca preferida de las Hermanas Clausman*. Construcció. Disseny: Meritxell Muñoz. *Quasi Maine*. Cia. L'Específica. Disseny i construcció. *Cronicos*. Winnie Produccions. Disseny i construcció. *Dies Felços*. Winnie Produccions. Construcció. Disseny: Jon Berrondo. *Chocolat*. Cia Divinas Construcció. *Sit-Com*. Disseny i construcció escenografia. *L'agressor*. Construcció de l'escenografia dissenyada per Paco Azorín. *Mon Genet*. Cia. Roberto G. Alonso Festival Grec Bcn . Construcció escenografia. Disseny: Paco Azorín. *Ob(sessió)*. Dir. Roberto G. Alonso. Construcció i disseny Cabina.

A partir del 2007 fins l'actualitat, treballa per a l'escenògraf Jose Menchero com a

constructor i cap tècnic. A partir de febrer de 2014 treballa també per a l'escenògraf Joan Jorba.

2010-14. Tècnic de l'espectacle *Músics de Drap*. Crema Espectacles.

2007-15. Cavalcada Reis, Mercè, Món Llibre i altres per a l'Ajuntament de Barcelona.

Escenògraf: Jose Menchero

2007. *Saló d'Anubis*. Escenògraf: Jose Menchero.

2006-07. Treballa com a constructor i Cap Tècnic per a Banzai Studio s.l. construïnt decorats per TV.

2006. *Higroma*, espectacle estable del Fòrum 2004. Maquinista i taller.

2000. *Eurídice*. Festival Grec. Maquinista.

Curs 2005/06 Ha impartit classes a l'escola d'interpretació i música AULES com a professor de moviment a recorregut bàsic i 1er d'interpretació i tallers d'interpretació de 3er.

La crida **de Ferran Joanmiquel** *Dissabtes 2 i 9 de maig*

Espectacle

Sinopsi:

Un home reparteix propaganda electoral pel carrer. T'atura. T'ofereix un fulletó amb el programa polític del seu partit. Tu el refuses, no ho veus clar. I a més, vas carregat de bosses i fas tard a algun lloc. Però ell insisteix, et vol convèncer, fer que et quedis i escoltis els seus arguments. L'home vol, en el fons, ficar-te el dubte al cos...

Presentació:

La crida és un monòleg en què el protagonista interpel·la un personatge absent que està confós entre el públic. L'acció té lloc al carrer: el protagonista reparteix fulletons amb el programa polític del seu partit. Al principi, no sabem exactament de quina mena de partit es tracta. El discurs és ambigu. El protagonista intenta una vegada i una altra que el personatge absent agafi el fulletó que li està oferint. Davant dels dubtes que li planteja, però, es veu obligat a desplegar la seva bateria d'arguments, de manera que les raons d'ordre ideològic es barregen progressivament amb detalls del seu propi món interior. El protagonista vol fer-li de mirall, interpel·lar-lo fins a mirar de trobar aquell punt feble (potser els prejudicis, la por, la incertesa pel futur...) a partir del qual justificar el seu discurs.

La crida vol ser un revulsiu, un antídoto contra l'ascens de l'extrema dreta (que malauradament s'està produint en diferents països europeus). L'obra, però, està plantejada per ser un mirall per al conjunt de la societat, és a dir, tots i cadascun de nosaltres, que potser no formem part de cap grup xenòfob ni estem d'acord amb els seus arguments però als quals la convivència amb altres comunitats sí que planteja dubtes. Hi ha un racisme evident, el que representen els partits ultradretans o populistes, però també existeix una xenofòbia més soterrada, en estat latent, en forma de falsos rumors i estereotips. L'obra apel·la, precisament, a aquesta mena de prejudicis.

La crida compta amb cert recorregut: el text va ser seleccionat pel Festival internacional de dramaturgia sobre la crisi PIIGS, organitzat per Perpetuum i la Nau Ivanow, que es va dur a terme a Barcelona el juliol del 2014. En aquest festival s'hi van realitzar lectures dramatitzades dels cinc autors escollits de cadascun dels països PIIGS, és a dir, Portugal, Irlanda, Itàlia, Grècia i l'estat espanyol. Aquests textos, entre els quals el de *La crida*, es van traduir també a l'italià i se'n van fer diferents *mise en place* al Piccolo Teatro Grassi de Milà, en el marc del XIV Tramedautore Festival internazionale della drammaturgia contemporanea, que es va celebrar el setembre del 2014. *La crida* es va estrenar a la Sala La Planeta de Girona el mes de gener d'enguany. **Ferran Joanmiquel.**

Fixta artística:

La crida **de Ferran Joanmiquel** *Dissabtes 2 i 9 de maig*

Dramatúrgia i direcció: Ferran Joanmiquel

Intèrpret: Jordi Subirà

Disseny de llums: Lluís Robirola

Disseny gràfic: Marc Bernatallada

Fotografia: Gemma Capella

Vídeo: Josep Sarquella

Durada: 55 minuts

Funcions: dissabtes 2 i 9 de maig, a les 19h

Aquest espectacle no té venda online. Reserva les teves entrades a reserves@salabeckett.cat

Una coproducció de Cos a Cos Teatre i Històries de Boscos amb la Sala La Planeta.

Per a més informació:

comunicacio@salabeckett.cat

premsa@salabeckett.cat

Xarxes socials:

Facebook <https://www.facebook.com/SalaBeckett>

Twitter @salabeckett

Comenta els espectacles en cartell amb les etiquetes **#blau** i **#lacrida**

**Sala Beckett/Obrador
Internacional de Dramatúrgia**

Alegre de Dalt 55 bis
08024 Barcelona
www.salabeckett.cat

Espai subvencionat per:

Amb la col·laboració de:

